

Swas i Nordiska Museets pågärdelse nr 143.
Auktions

När liells auktion? De flesta auktioner i lantbruk-
inventariens hällen i hällen när de flesta hemman-
bytt ägare tidigt på våren eller senare i juni eller
juli fredagen, från d. 25. nu den 14 mars. Vid dödsfall
i enstaka fall annan tid på året kunde auktionen hällen
även sommardag då övertagande av boet skulle för-
kommit här.

Auktioner i annat löst i mindre bo liksom man
från hällen vid "den gamla tiden", eller, vid dödsfall
ofta i samband med bouppteckning om det var ett
mindre bo, då blev ju boet värderat genom auk-
tionsprotokoll. Då kunde också vad man skulle
inbördes auktion hällen där man i stället för att
dela löst mellan arftigarna man i samband
med bouppteckning i arftiga auktionerade boet sa-
kerna mellan arftigarna i justerade arftigarna dis-
puter.

ACC. N:R M. 11353:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I samhällen sådana som Skump med månatlig In-
dag passas man gärna på att hålla försäljningsauktioner
inom samhället vid dessa eller andra tillfällen när
folk samlas dit. Så har det varit allt sedan samhället
fick någon betydelse men för var invasionen vid mi-
litär tillfällen uppbordes t. ex. stora marknader m.m.

Det är en given sak att dåliga tider då många fick
lämnat sina hemmar gick uppköps till att det blev
särskilt många auktioner såväl "öppna privilegier"
som rekrutiva- & konkursauktioner, men även under
normala tider kan det vara mycket olikhet i
beträffande egen döds böj i auktionen.

Under senare delen av 1800 talet var det mycket
vanligt att hela familjer sålde allt vad de ägde
på auktion i röst till skrämt, eller att man
(eller något barn) först röst över i så när som på
lite röstfäste i det nya landet, de övriga satte auk-
tion på sina ägodelar, röst & stult, & följde efter.

ACC. N:R M. 11353:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det fanns också familjer som inte kom att få några
 ro barken i Amerika eller här så f. ex. en skotsk familj
 här, Mästen Als. De reste fram o åter ett flertal
 gånger, satte nytt bo (f. ex. byggde hus åt sig här) var
 gång de kom till för att efter en kort tid sätta anktern
 i vasa igen. Det hjälpte inte att de inrättade sig efter
 amerikansk i stället här, o förhållanden efter som det där.
 Var hölls auktioner? Auktionerna på Lands bygden
 hölls på den gård eller i det hus som stod för auk-
 tionen. I samhället kunde man för sehem till
 lämplig plats o. s. någon trät vid Inget eller nå-
 gon annan gård, men man kunde också hålla auk-
 tionen på platsen även om det var så trångt att pub-
 liken höll till på gatan ändå till våra dagars löst-
 gare trafik lade vinden i vägen där för.
 I samhället kan också varuhandlare o andra köp-
 et realisatorer auktionera i hand i flera dagar på
 äldre dagar i vasa ut. Hölls auktioner på några

bohus kunde ökar andra jansa på att på auktime-
rat bort saker man ville bli av med men på landsbyg-
den är man i regel mindre högad att ge bud på det
fridsdjur i inventarier o ofta får ägaren själv soga
in i tillhörighet o ta hem den. I regel finns också
i annans tilläggat "For annan persons såsning sås"
Announcing For var det mycket vanligt att aukti-
oner ålystes i kyrkan såväl som många andra
profana kongregationer. På 1800 talet gick flera män-
niskor i kyrkan än den som i tillfälle att läsa
en annons i tidningen. Inger sändes gick utan
att någon eller några från varje o därtill som
var i kyrkan men med ingången av 1900 talet som
annonseringar i tidningen att helt dominera i det
gamla bruket förlorade sin betydelse o föll bort.
På äldre auktioner som man inte ansåg det lönt att
bortta annons på kan utannonserats genom anslag
på lämpliga platser, plank, tavlor i stolpar vid

bågskorsningarna o armarna där de höll i ögonen för den
som passerade. Gräs auktioner: skogs auktioner. Tex
kunde annars ut samtidigt på alla här nämnda
sätt. Budskickning kan jag aldrig hört nämnas i
samband med auktionens hängivelse. Gick Bud till
släkt o vännen gällde den nog det efterföljande
auktionens gillat, men det kunde ju till att skulle man
vara med på gillat skulle man också vara med i
bjudet o hjälpa till att på upp priserna på auktionen.
En auktion var ju i regel inte något som kom på
i en kall utan yttre skäl som kan såsom sprida sig
auktionens besök. Besöksfrekvensen var beroende av
auktionens omfattning kanske en del dock mera måk-
bart nu än för då tillfällena till något som också
från den alldelesliga om förre för. Vissa slag av
auktioner hade ju publik. Men i förhållande till
loft o myfikenheten. En av auktionen med såväl
inne som yttre var en attraktion, där samlades

folk på sin öfverman som till en marknad i så
än det än fast sakernas begärlighet värlat. Så var det
från det som var nytt som var mest begärligt men
det det antika som drar till det gäller i särordigt. Or.
Den som riktigt vad man kallat "auktionsgalna" ö
skulle vara med på alla auktioner ö som inte kunde
tåga utan bjöd på litet ö oliket antingen kan eller
hur kunde göra sig mytka med vad de på så sätt
frånvarade kunde ibland sälja igen om med fr.
självst eller förlust var inte så många bara affären
gick. Ibland blev också gamla saker dyrare än
nya men några av spekulanterna som att köpa ö så
kände än. Det kunde också en spekulant i
iveren köpa ö bjöd över sig själv till några fränd-
re som gav allt därpå eller att man ö mesten skilts åt
ö ovillande bjöd över varandra när det gällde någon
sak man enats om att bjuda på.
Greta Tuns handlare kan allt vad jag vet passat på

om något skulle kunna förtjänas på. Antikhandlaren
har nog passat på de auktioner där de värdst
att något av antikvärde fanns långt innan allmän-
heten fått smake därför. nu är konkurrensen stor
därför lag ej endast handlare emellan utan med
enstaka. Förre var det nog främst gammalt sil-
ver o.d. samt tillbehör till julen o.d. Men gäller det
allt gammalt även möbler o. husgeråd, glas o. porcelän
som betalas med antikpris även om det inte är äldre
än 1880-talet. Finns något gammalt utsett i ammu-
nen är man säker om en stor publik som inte annars
skulle besökt de auktioner o. man bjöds gladeligt
över om borda. I min barndom var det säng-
kläder med o. utan fjäder som drog folk men är
det vad man då ofta ansåg för värdefullt skräp.
Så har folkets behov o. smak förändrats i tid som
jag minns eller på 40-50 år.
Auktionsoriginal har det funnits o. de ha varit

ACC. N:R M. 11353:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

många, de flesta visst inte originella annars uten
i rätt dagliga lis helt vanliga människor. Det var
endast när kom i Tegen att bjuda de inte tänkte på
vad de bjöd på endast det blev billigt. Håriga
redskaps- & handverkstyg, läder med oöfverskådligt
innehåll var människans inrop & håriga kläder-
persedler & lektyl, bunden av gamla tidningar
gamla omaka skor & läder som det kunde vara
något inunder de kalas hemskhederna & skapt
eller blodiga knivarerna n. n. sådant var kvinnor-
nas frivär när över skredde i väg med fristående
eller vad sågs om bondeman som gick från en
ankstiga i ett inbördesingställe med ett nattkär-
dinglande på var finger. När en ~~bonde~~ numring
ropade inte kunde på bud på skott & skräp kunde
han gåt ropa ut över publiken: "Ja, här is inte
A.A. (namn för person) här i da" i omöjligt var inte
att A.A. uppenbarade sig & gas bud. Eller att han sed:

"Här ska en ord som passar dej". Alltså var det någon som utmäkte sig så att roparen fäste sig därvid och som var med överallt i gorden att allt värdelöst skräp som ingen annan än en skrotkhandlare, som ofta finnas i våra tättstämt i köpande, ansåg vad att köpa och som alltid föreföll nöjd och belåten med sina affärer och var med överallt.

Auktionsfriåttaren är den som står sig att hålla auktionen och ansökan för auktionsrummet och nu håller han också ^{ofta} köpa och skriva. Dock kan även den som vilken auktionen hålls det där och kan aukterna vilken ropare kan vil i sin betala denna. Ofta sköter auktionsfriåttaren själv protokollet. Auktionsfriåttaren har procent på auktionssumman. Alltså auktionsfriåttaren och ropare är i regel två skilda personer men skriva kan auktionsfriåttaren vara själv eller de. Gemenamt konstaterar man att ingen tvivelaktig person för bruket

ACC. N:R M. 11353:10,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

• det kan känt att man nekar sådan just när i regel
vart försiktig med sådant då det väckte uppmärksamhet.
sambudet, en maning att tänka på att det skulle betalas
till en fattig person som lide på att friköpa sig var i
regel nog när det var känt folk, att obekanta som
de på legitimerade sig eller betala kontant var på
intet någon behövde ta så känt.

Vid försäljning av fattigbrev, mera värdefulla ämnen
värdepapper o.d. för i regel auktionens förmåner
själv klubbar o så kan det varit vad jag vet, dock
inte alla. Så talar man också upp villkor o frikla-
rar auktioner öppna o ropares upprepade med in
i regel kraftigare stämning.

Villkor beträffar man som hälsat, nämndeman,
länsmän, vdrökat (ofta kända länd) skollärare
eller betrodde lantbrukare kunde auktionas som auk-
tionsförmåner o av dessa utställades en o
annan som kom att dominera flera än eller till

många annars yngre uppstod bland som efter far,
så blev det vant tiderna igenom. Så var det så
även med loparna. Sannolika kunde det sig en
hel generation igenom andra som öfriga.
Mycket berodde på loparen, det är som så ofta
stämningen hos publiken ö på den stora resultatet.
En sådan lopare som H. Branth i Skurup anlita-
des vid de flesta auktionerna i hela trakten åt
minstone. De är hring rekelskipet, i hano fader
före honom. Den före hade en marknad stäm-
ma ö frimaga ut varierade bröck tillena så stäm-
ningen hölls uppe om det var en intresselös
saker men blubba de bort. Han kunde också var-
unda människor i behöva sällan säga. För så-
dana lopare, Branth var naturligtvis inte den
ende, var det en ledande uppgift men det fanns
också de som försökte sig där på som endast kom
att göra en tålig frimaga, när man gjorde jämförelser.

ACC. N:R M. 11353:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

O m skivare är förut nämnt, auktionens förättare
gjorde eller är hemom lönjd person. De har också må-
ga kunnig person på ågare sidan för jämföras
de justerade allt vad jag vet, jag har i min åg-
sida justerade från 1880 talu.

Auktionens förättare, ropare o skivare när sådana
någon gång förekom från var halskärna gäst
vid det auktionens gille som från följde efter varje
någonlunda betydande auktion o även från a-
uktionen o under paus när auktionen avslutades
för viss tid blev de trakterade. Ofan vid den min-
sta auktion bjöd man dem efter frimåga. När
är det mindre stora dänad, det kalle är mera
ren affär.

Förplägnad. Under auktionens lopp fick man inte
bjuda på någonting mer före o under paus bjöd
man kaffe o citraron, sup i gille m.m. o då bjöd man
även på dem man ansåg för hjälpare med budgivning

ö som störe spekulanter, eventuellt tillhållare liksom
efter auktionens slut kom så auktionsgillet för alla
som hjälpt till, slakt, värmer, gramar i störe köpar
samt tillhållaren. Till sådana gillen med de i stället
som var brukliga vid andra störe köpar hade man
slakt i gramar någon förning s.s. smör, mjölk i
hönor fast jag aldrig hört det nämnas, det var ju
en given sak alltid ammar i ett auktionsgille var
ju ofta samtidigt en avskedsfest.

Redan på 1890 talet kanske från blev det brukligt att
någon restauratör, så Jakobsson i Thureby blev an-
mördad att hålla restaurations i de störe auktioner-
na, med fullt rättigheter - Lovlig restaurations-
ombedd - stod det i amman sena. Där kunde
man få både tröst i hunger tillfredsställelse. Vid
den halva tiden togs då hela gårdens böningslänga
i anspråk samtidigt hade man också tält för
reserveringar. Till middagen köpte i köpen man vil-

jätteri, den direkta förtjänsten hos restaurören som
bjöd också ägaren med familj på middagen men äga-
ren fick indirekt förtjänst därpå då gästerna efter
middagen blev några livliga och så bud på de oät-
elfullaste ting i djur man då passade på att sälja.
Från äldre tid 1870-80 talet berättade de gamla att
man kunde köpa 12 stycken bakor bakom någon hem
och fick då samtidigt en sup och smörgåsar så lagom
man köpte en billig bakor dylig och sup på kändis.
För att hjälpa köparen med rättig betes till så att
förtjänst som möjligt på öl som kunde ha god avgång
varmt öl när det var kallt i kallt när det var varmt,
drog man ut auktioner så långt som möjligt
man kunde spara någon oväntad sak en väska
koffert, en bord o. d. till det passade köparen och
han fick slutat, han fick nämligen inte källa
hög redan auktionen var avslutad. Så spade man
på dessa bagateller och avslutade auktionen, vanligt

åtminstone i min ungdom. Både auktionsplatsen
i hemfärden tillnade då för många ganska mycket
ett bättre marknad. Med frida väntar var nog
heller aldrig varit helt uteslutna.

Ofta i granngårdar i hus beordras man att auktion-
erna då det varit sed att släkt i värmee man
träffat där skulle följa med hem & förplågas, på
så sätt blev det mindre bjudningar under & efter
en auktion även i kringliggande hem ofta med
ganska långväga gäster som passade på att slå två
hugor i en smält alldeles som när man tog till
marknader & då gästade släkt som bodde i närheten
av marknadsplatsen & man såg fram mot sådana
tillfällen att göra besök.

Försäljningen. Någon visning i förväg kom vad
jag vet aldrig i fråga för & bland villhorna fanns
också en punkt: "varorna säljas som de förefinns."
men auktionsdagen var de till beskådande både

utkom - ö i mornelias ö under för under allt efter som
de utropades liksom de mindre sakerna upp till
berömdande för av roparen men i yngre tid
alltmer vanligt är en annan person som var ljust
eller liksom luset till. Var det invändigt är strål
roparen ö skivaren = auktionen försettarna på luset
Trappa annars gick de mellan de utställda saker-
na ö publiken följde efter i så är det en, men när
djur i större ting nu säljas till de oftast plats
i en vagga eller i annans upphöjd plats ö djuren
visas i begränsad ring, för var det flera plan-
löst dämmed. Först säljer i regel en del vändigt
skriap för att på publiken i gång med att bjuda
så övergår man måningen till värdefullare ting
ö i den ordningen är föremålen ordnade. Så kommer
redskapen om det är en auktion med utländigt
bo Efter hans säljer djuren ö värdefullare maski-
ner så är i regel publiken lioligare ö så var det

och alltså varit fast äldre Tiders bo ej hade Tillmätning
något det värdet det kan man, men så var ju också
penningarna så mycket mer värda för. Tiderna
ting som frammanför som hade mätas upp säljes
sist. En större auktion räckte för mer än en dag
och så såldes det invändiga. Coet för sig annars
före eller efter det utvändiga, ofta en det var obe-
tydligt.

En del mer bo var ju av intresse för både män
och kvinnor men Textilerna var det som främst
drog den kvinnliga publiken och av dessa samlade
nog största delen hring Tickerändarna främst de
vackert randade ovan dygorna med stat ylle-
yta och med alla utar fjäder, därnäst kom linne
barr ränder och uppsydda. Fanns unga säng-
kläder och inte oerrett eller berett sin ansåg inte en
man på det reket skiftet och auktionen mycket
värd. Inför sådant liksom den kvinnliga publiken

ö buden fäle i och så ropades ofta hade man att följa
med i icke ligen måste annars de byndande att "stily-
ät" ja, man förmåger "dags om stumpanna" o efter
den tidens värde överbetade man ofta sekerna i
förköpte sig i övern.

Ropades kunde ofta i mygg lägga till bud själv för
att höja priset på en vara hade det sig då så olyck-
ligt att man inte fick något mera bud utan kom att
stå o ingen ville stå för det kunde man på gå till-
baka något o försätta, var förtärlig i stegen
männade den inte. Buden var mindre för en köp-
ning av 10 öre där man nu inte kan 20 eller 40 o man
gav sig god tid att ropa i ofta tiggas om bud o en
auktion som nu är undanstödd på 3-4 timmar
annars rades för till ett tidigt hushållslog i. kl 9
- för att på dagen medlinnas - ja det förekom ofta
att man fick tillka på både två o tre dagar där
mycket invändigt bo var hopsamlat. Det var en

himneld vid skilnad på Fakter för 30-40 år sedan
o m. Roparen fick sakerna lura sig inne
ifran rummet av dem som kunde ha varit till när det
gällde innehållet i boken o skapade upp dem på
bäppen o stod i denna o sakerna när han stod fram
med blubbblas ropet. Yventuella skaparen vän-
de man kallat inåt från publiken om de inte
var så pass stora att man ansåg iadligast att
upplysa om dem på något skämtsamt sätt. Ofta
kunde roparen för att vissa personer flera bnd låta
slå mer så lilla inne därmed "1-2-ö-ö-blubbla"
ljud. Då när en viss spänning uppstod kom så
oftast att bnd ofta följdes en hel ny serie.
Sedan tiggande av bnd drog ut på tiden men
man hade inte varit om på relation i bnd en-
dast roparen förmåga att komma med vande ropar
o att skapa spänning hade man soligt mer om ro-
pare som i stället stod o tiggade: "Far ja till bnd -"

ACC. N:R M. 11353:20.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vill ingen ha de - "faj en bud" var inget vidare bevänt
med, då trodde man, det blev en dålig auktion.

På en auktion sågade man vännen i bekanta so-
ude sig av vaprens sumvigitet, för ofta man
trivdes i hade trevligt, nog man för en nu de
något tillfällen är andra i flera.

Var den auktionen efter en anför varit som ett sål-
jama nära ville dessa i regel inte gå på de
dödes bästa eller intimaste saker såg på
auktionen i gå till "avilla" = "oskylda". Då delade man
sittant eller gav bort det. Detta kunde gälla
särskilt bländes plagg han eller hon använt till var-
dags eller helg som annat exempelvis andapts-
böcker. Det kunde också om man var pietetslös
på det hälet att man bland publiken kunde höra
de som försade sig över att man låt det eller det
komma ut i en hänsyn till den döde köpte det man
minne. En del mans sakade gav för att den man

saknar honom när han var död.

När det var mellan arvingar och dessa akt på
varandra vid auktioner så inte någon av dem köp-
te något billigt som kunde döla något undan givet
vårdefullt och man kunde välka varandra förut på
färra sätt, låta sig angelägen för att vädra ogynn-
dade misstankar i för andra parter att förhålla sig
djupa upp saker i pris som motparten bjöd på.
Denna faktik kunde också brukas bland publiken
när det var personer som var osams, ja, det kunde
att en person visste med sig att han inte gärna kom-
de till närmast bjud över honom, billigt fick
han då inte något i andra som gav akt då
fick en extra röje eller förgade sig i teg helt.
En betrodde köpare behövde inte betala något
kontant. När en varse gammal blubbstuga efter
roper-3- övergått till den som gick sist buda och
vid den langes den till köparen med hjälp av

ACC. N:R M. 11353: 22.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

publiken & roparen sade rita namn som uppteckades
av roparen, oftast kunde såväl denne som fristäm-
mskrivaren alla i hade redan fritt in det. Ej endast lätta
re persedla, laggades på utan även glas, yrnstäm o. d.
passerade över publikens huvuden.

Om gången är en varus försäljning för 30-40 år
redan vill jag anföra ett par exempel: En lott
ledes fram & roparen anger hans uppgivna ålder till
20 år i början: "Får ja ett bud på den, kan han ja
fylla bra & 100 kr budet --- Säg ett bud!" 80 kronor &
80 kronor & budet 80 kronor. 90 kronor - 100 kr - 110 kr -
Stopp! Någon kommer & höjer budet. "Glöm inte
slaktar!" Roparen: "Glöm inte, den som ropar denne
västen ska slaktas." Skrikt: "Får ja nu ett bud?" 40
kronor "40 kronor budet 40 kronor" 50 kr - "50 kr -
50 kr ett - två - å - a & tre slaget folk. Men
hade den klubbats bort i en handvändning.
Vid bortauktionerandet av vissa värdelösa djur

ACC. N:R M. 11353:23.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Men det varit märkligt tygt under buden för
 lång senut från och snart nu ö roparen mässade
 från i sakta takt o gull papper då han lysade
 efter buden. I stället för ett, två hette det när det
 gällde åtta sexhundra ~~från~~ - andra, första-and-
 ra mellan buden o tredje när slaget efter äm-
 en hans för i slutet under ämnet 12 gång upppe-
 des men de höjdes också buden med 10 eller 5 kron.
 När man sålde tungguld i Textilier kunde rop-
 an med rima ofta ganska grova kvicksilver låta
 slämningsen. Men o en alltså den skavank kunde
 var tillräckligt med en kvicksilver: "Län i en sm-
 ka o några andra skätle, att de e mycketna ser
 i men de lagat Lind men några sinner i förstå-
 rha de ja slas ita ändå." På 1800-talet brukade man
 nämligen låta sinner i sig be o personens hush för några
 ören per sinner. Om ett dyrtare afställt till modern
 o inutiade halva, hö eller nöckelse i stället för gas för de

ACC. N:R M. 11353:24.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

kunde ropas för att låta roparna som inte kunde
re varas veta detta säga: "Här kommer jag att ligga"
i fjärderyms så vasset står upp en krona för de.
För när så inte allt släpa fick man skylla sig
själv.

Äter ett par exempel på ambitionens gång när
det gäller södan: Brantén ropar upp ett par med
några par utskärn som för inte bud: "Här och
par borden och jag till va bilt i gc för de?" - - -
"Va inte inget ka din?" - "Nej här och väl inget som
kan mig till ett par borden mer men jag kan väl
för bords stult sig nåd. - 25 öre - 25 öre, de va
ändå nåd, Du kan bords o springa mer låna de vet ja
25 öre vade 1-2. - "30 öre". "De tar vi - 30 öre" 40 öre
40 öre så ska de låta. 50 öre. de va inte 50 öre
1-2-50 öre - 1-2-3 ta din o vilt dom mer nästan,
vem va de?" "De va din egen första" bords en vilt
en bords o det vilt bords en det mer Brantén för mig

ACC. N:R M. 11353: 25.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

örode: "Ja, där är J. hon e en av dem som kan".
 Ett exempel på hur man från mindre öda tid på bage-
 teller.

Ett annat exempel som kan gå till såväl manlig m.
 kvinnlig publiks: "Här e en lada med choklad, ja
 9 nu njuta, va för ja för de?" - "Vilken inga ke de
 lätj nåd, e inte ch. ch här - ja, hur väl för de m.
 de e nå typ, där e väl inom här e inga som kan
 vara bra o ha." 10 öre. - "10 öre för vagnen (vagnen)
 1-2-3.

Religast var det en uppsatt vagn dikturad av
 situationen vid tillfället o ej vore så bra bl.
 vilket de gärna ville bli för somliga, personliga
 alluderingar gästerna man gott liksom grovorna
 brisbiter bara de var inga o ej intressanta.

Vilket vikt man från just vid auktioner på kan
 man få en föreställning om när man kan att sommar
 som ej ägde vara eller andra m.
 inför m.
 att

ACC. N:R M. 11353:26.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

samlade till arbetade i lät arbeten ihop samlade i
tackar, timme jändig siffra i räkner o dubbeltyg en kista
jukt efter en annan för att där skulle så mycket där
viel brupp torkning i auktionen att minnet där kom
att leva bland folket Elm inspekterade minne för
o gladdde sig i livetiden att det var inte sjätte fjäde
vara med o se o stäva de för att bli berömd o hunden
för en dubbeltyg kista av den som levde efter. Sida man
något om att den ja inte behövde samla som ingen hade
att samla till kunde den sig gästis särad, men,
sede den, "där skall väl vara något att tanga på
kappen (ropar) de skulle väl vara någon annan"
Den kunde också ta sig underliga uttryck denna
samlarman när vederbörande var av originell
läggning. Ett par sidana ryttar här under
1800 talets rena del, ett par hemma dötar där
den ena var fullständigt barn o sängliggande o
inga blöder behövde o den andra mindre vetande

ACC. N:R M. 11353:27.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

men ändå skulle ha lika med, hade under sin 40-
ciga livstid lärt vara öfver sig allt möjligt
i omöjligt utan avseende till myttan i tidens bruk
när det gällde kläder, att Holsfridris för den lamma
att för så mycket mytt öfverhuden med jättiga
som hon skaffade arbeta öfver enda sättet för henne
att få leva med, hon var en naturen intelligent.
När det så blev auktionen efter dessa både en som-
mar i rensat torg (1902?) varade den i 2 till 3 dagar
öfver den fanns där varken utvändigt på eller invändigt
eller närmast med under endast botten öfver botten.
Man ville på timme efter timme öfver sålde klänning-
ar i hemvärd klädder samt tryckt tvärlin öfver
mest i muddell som inget knappst minder värd
i bruk, likadana öfver olika måttstade, såsom av
klänningstyg färgade öfver ofärgade prefekt liksom
ändast likadana öfver hvarst alla mest äldre tidens
oppföt öfver underdelar öfver nyare timmer öfver andra tim-
vänder

ACC. N:R M. 11353:28.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

i läckan. Tänder i dyner fanns också i oändligt många
 partier ej i proportion till blänningar i sjalar i
 i julett. Gager knalle eller annan gärdspåhård-
 lara som till gärdar utan att den lura böpte några
 sjal eller sjalitt av honom i synen skulle ha lika-
 dant. Detta visste dessa i försumade aldrig att göra
 besök. Där fanns många av sådant, det var per-
 iska sjalar, dubbel-sjalar, lama-örefygarnas
 sjalar, polka i skallysjalar i sjalittu, sjalar
 sjalittu i i rikke warts i kulita i alla färger som
 vockade public på när i fjärran i det blev i regel
 något ut alla. Dessutom fanns flera bingar av lum-
 vande sjalar av en typ som var mycket vanlig
 på 1880-talet i 8 solb i rutiga. Alla dagarna var det
 som ett stors marknad, den stora bingbyggda gärd-
 planer full med folk i fullt runt omkring i flera
 dagarna liksom det bing roparna var bländas plagg,
 det var såhär ortens märkligaste auktion när "Bingten"

ACC. N:R M. 11353:29.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

i "Kamas stimpas vilder åt" "Då o då i till sin såldes
blodkistorna som kläderna förvarats i och var många
men redan då kunde jag se man gas och på vilken
som hade det yttaste locket, de var äldst i bles
dyrast. En stor del av de följande sakerna väckte
enbart löje hos dem som inte närmare kunde till
enstån de gästerna, domestic klämningar med vad-
derade ämnen t. ex. men allt fann köpare o näm-
ningen lade upp i intresset spant varje slag
av varor hade sin publik.

Ch. de auktioner minns jag dock från 1900-talet
första är i högsummartid med massan av saker
som tog två dagar, resterna tillställt i trädgården
i jätte publik men där fanns varor av alla slag
o tidt emellan o ej planterat samlat bara för samlandet
egen bruk.

Det var marknadsställning över detta slags aukti-
oner men det fanns också andra slag där den stäm-

ACC. N:R M. 11353:30

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ningen var dyrt, när ägarer måste gå ipå vad
 ägde eller rykt till chunika från skuldöfverflyt.
 Då kunde man sälja nästan allt där fanns ö de
 som såg det ynkade familjer bara eller hjälpte
 dem genom uthöj av sådant som de hade vänt
 att arvara. En större familjevibel i vår ägo är
 köpt på 1860 talet i en sådan auktion ö de gamla
 sade: "Där stå glyttstuckarna hos kungarna i en
 kruk ö förs medar man sålde allt omkring dem."
 Om de också blev sålda på till den lågt bjudande
 vet jag inte men det var dock det sorgligt
 slaget av auktioner när man på kommunalstämma
 eller sammantide till entreprenad auktion i
 rockners städer, fattiga, idioter ö föräldralösa
 barn. Det kan dock förbarmhet ligga i småbarn
 man så rent som vid rekelskiftet. En mindre
 vetande gammal städer charter Kant var då den
 riste här som lämnades ut till den lågt bjudande

ACC. N:R M. 11353:31.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Auktionser ä ähänket varit vid missionsmöten. Känner
jag till åtminstone från 1890-talet och det var ett cir-
ligt inslag till omväxling mellan predikningar och
dåskurserna för de mera fria religiösa sällsamt-
slutningarna möten men de s.k. gammaldags-lös-
na som ansåg att nöjsamt och lugnt för sig hade
vänt att fördraga dem och jag kunde höra dessa
allvarliga kristna säga att de gärna gått med
på möten om det inte varit för auktionsens skak-
den. Dessa inte i samband med Guds ord i ordet.

Senare har ju paket och andra nöjes- och välören-
hetsauktioner inom ungdoms- och ungdoms-
ar såväl bekänt som profan art blivit allt mer
allmänna ibland dessa nöjesintresset. När så är
förhållande ju även dans. Dans i samband med
rekliga auktionser kan jag aldrig tänka om.

Skogsauktioner och auktionser på röstående ångskif-
ter är ett annat slag av auktion. Vid auktion i

ACC. N:R M. 11353:32.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När bykolms ångar kan man samlat där en flotta
placerats i så vandra på mat offer plan o sålt vinf
ten i 1/2 tld ten den högt bjödande i tåget es
mamma följes av en Bier - Hansens cuspanna
shjukt laddad med bierslador. På var det åtmin
stone i replet bryjan.

Om äldre tidens skogs auktioner i lugger ved
i Jamnar eller i rot släende träd berättade de
gamla att de gånge de rika bönderna från den
helt skoglösa slätten, där man inte näst hade annan
bed än juleis, kom till skogs auktionen i det gjorde
de regelbundet årligen, kunde lika på såväl orten
fattigare trypare, småbönder i husmän slä ut
tänkarna att på något ty de bjöd till de span
nade för budet, de gånge blev "brännd" dgrt
Miss iaktning för trypare i husmän som arbetade
i skogen i den lagat ihop bänkarna som de mökt
i själva område kopa in. Så på 1870-80 talen

ACC. N:R M. 11353:33.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Andra bök i samband med auktion. Skikt i
vännen kunde Ta läng väg till auktion för att vara
med o med stämbud hjälpa till att "dyslsja upp"
missarna men mäkter publiken att egarna själva
gas bök blev man curis o kg o märkan annan in
re var det en man mäkter att han hade bultar
ner ut, då kunde det bli helt miss lyckat, "han
han själv på ha rätt stilt" kunde det låta.

Laster att vara med, uppfiken boken att re allt
som blev blottat i uppenbart vid en auktion, ut-
viken att komma över något billigt eller något
minne av någon död vän var o är orsaken till att
i regel många många på auktioner som är av några
omfattning. Det för mig delvis betraktas som folk-
måte fast man får många gånger göra o göra illa
vid värens auktioner ofta i många o höga grader
eller regel o klart. Lomliga följde torgat ropen efter
hela tiden, andra rätta hela tiden där något gått

var att få, andra åter kom för att träffa vänner o
bekanta i pratade bort mesta tiden o så en o annan
tidsom för att ta avsked av något som man blivit så
väl både folk o ting men som alltså mera blev som för
ofta drängar i piggn jäte ledigt för anstäm besök
har jag aldrig varit vara regel men skulle de satsa
be kunde de naturligtvis be sig själva.

Lehar o. d. har jag inte varit nämns men att
kurlar av sedan laggring kunde ställa till bra-
het i slagsmål eller emmar om publicen när
de för flitigt anställd berättat eller den med-
kände fick plömta har ofta känd o de gamla
talade om en ropare här i orten. Jakob Jansson,
som också var känd i Skurup o Malmö o alla
tråkmakare, som, när han upptäckte tillbud
till brahet bland folket, utan vidare lammade
sin plats o med häppen som kan för allra leda
till kända för att fastlägga bögen, börja nog lunda bland

bråk makerna, alltså med öfverförlig verksamhet. Men gick
med fart & var återvända till sin plats i fortsättningen där
man slutar som ingenting hänt. Ja, man sade att
man en ordpass som på några att man kunde må ha
som stötte kan öfverförlig ut häppen hade bygg-
kan bring halsen på honom & drog honom till
sig. Längst efter det Jakob församla om korta tiden
nimmot en hans fruktade bråk - häpp, kan nog
här där kan ansåg det behövas & kan var ju en
rättens tjänare. Utens fjärdingsman kan brukat
vara med vid de stora auktionerna på ordningens
upprätt hållande, dockna, Taktare & annat som
folk sågde sig ju alltså till där det var folk-
samling & det blev till bråk.

Andra nöjes tillställningar vid ridan om aukti-
onerna kan jag aldrig till om för. I senare tid
kan ju vara försälgare varit med & vid de stora
auktionerna kan man en fäse rikblads manna & en

andra dylika affärsmän.

Efter följande utgå till utdrag ur en skildring jag skrivit för flera år sedan (då de gamla ännu lärde sig kunde berättas om hur det var för) för Landsmålsarkivet i Lund. Den är skriven på Wernmans bogs mål och är oförståelig för många. Det är ingen abstrakt skildring av en bestämmd auktion utan något personligt. Vad som såldes i den publika försäljning är dock precis som det var i en auktion i en gård där allt såldes i gården stått efter gammal döds metoder i med äldre seder. Tiden kan vara något år 1880 eller 1890 eller så långt fram som gamla människor då njöt av strid i skuggan.

För kommissionens skull vill jag framhäva att det endast är ett sammandrag av det som utgick i kommissionen av Landsmålsarkivet.

ACC. N:R M. 11353:37

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Auktion Tek Per Truls på 1890 Talii

De gamla var dröda & hade inga efterkommare
utan den gammaldags gården såldes & hela bröt
skulle säljas i auktion som dels hängjordes på
medelstolen dels i en fens tidning.

Folk tycker det känns konstigt. De har ståvat i
hela sitt liv & nu skall de arbetat sommar & vint
med skiljas åt.

Folket samlas på gården auktionsdagarna många
& går & ser & pratar sakerna & ser ut att ännu
är sig. Men när välles bring redskap & redskap
som allt är omöjligt, något är det på dock som kan
passa om det blir billigt, men alla tycks mest in-
tressera sig för samma saker. Håstarna ryms både
fram & bak, man faller i ena ändarna eller tiger &
grummas. Tårna varas några röjer i väggen i en
ny tid i lastboken av vagnsare & jylländare &
dybeckssan, är föremål för alla mans intresse

För dem som äro hemfolk ha ett visst intresse när man är spelaktant, men de smygga sig till att känna lite på deras spekar när man kommer där sig under, men vill ju hellre inte röja att man är spelaktant. För en intressera båda könen de är mest hemfolkens djur liksom kvinnor. Lådande finns inga, de so ut som pinnits man slaktats till de samlingar som förhållit i samband med dödsfallen o om auktioner. Ivenen kan inget se i det rätta vintuset. Män är ihärdiga påts - alla blödes nästan med skär o öra - och blygda långa kalsjalar i stölar, de bättre läderstölar andra trästolar o andra äter trästolar med kass. visken på värmens skul, det är i slutet av februari häpp, munsarsa eller tobaks pipa uti som till o man hälsar på o bjuda på en pipis som i regel då komma de i näsan.

Hemman hade också ofta trästolar på värmens skulke galett o ofta en filtigal kängd eller knuten

på ryggen utpå kappan. De höll mig hos kungöden
o inne i sommarstugan där det fanns en bänk o Tex-
tilier lög till beskådande. De pratade o sågde mig
utifrån om vad de såg o stämningen var.

På när blockslaget var inne visade auktionens man-
narna o de närmaste omkring sig på trappan.
De hade varit inne o fått lite till förs i bröstet
o var varma o röda o såg välsäende ut, förklarade
hade redan blivit ganska blåfärgade men man
det glömt. o hördan händer ej heller så långa när man
packade sig samman i en kompakt klät.

Männemännen, som skulle tävla auktionen, bredde ut
sig på trappan med roparen vid sidan om sig o släp-
tarna stå i fristugan o räkna till, auktionens talare
tittar alla på människorna o det är tygigt som i kyrkan
när människorna läser upp villkoren. När
han gjort det läser roparen dem för alla o alla
höra det o slutar med: "Ja, så börjar vi auktionen"

Gleda siges kommu så i rörelse o människor ges sig utåt
 gårdar mot den långa där byggeluset finns. Där är
 långs väggen redat upp en del bräde samt handre-
 skap o verktyg i roparen eller en hjälpare av husets
 folk håller upp så man kan se i så ropas det. Rostiga
 utslitna tjäder, utslitna stögar o kilar, d: skrift lösa yxor
 o.d. bröjar man med o bröden faller liksom roparen
 rinner upp med lämplige inspass: "Där o nåd ti brä"
 "Dette passar Per", "Ta skitet alltid duci de ti nåd."
 Där gick den, nu kan de snart husa fulla så vi kan
 komma ti där o hålla auktion så de kan få plats ti
 mer. "Ja, hade de inte varit öppelikt för skulle jo
 sagt det de me kallas o.d. inspass. Li skettas
 det en del, Li vill jag undant räkna upp de inventari-
 er som då var vanliga i ett byggelhus o som såldes i
 den asdelningen o i följd: Lågar, yxor, band knio,
 nyolur, Tälj knio i stubbe knio, kilar, snor
 bora o vrick, hyvelbänk, Tälj bänk, skorstycke,

hammare o hordfång, ämmen, färdige saker av trä tie-
knaggar o skapt o bölar = mejer, lund till tjuden blund
br o tjuden pålar, bygglar till tiller o färbygglar, med
stycken till huggimmar, räfs bygglar o skapt o andra
skapt, hela tiller med räfsjimmor i träskoppligg
De gamla tiller gamla till i huggchuset o i ämmen
äldre till var det ämmen men man måste ha i be-
redskap när edo kapen var fullt av trä. Det var
hos de gamla en inordnad vana att allt trä som es
naturin var dunnat till något till till ena o stäl-
des undan i huggchuset men vid den tid till ämmen
var det endast bygglar o tieknaggar som behövdes
I ämmen det var både huggsig, skogsig, begär-
lige saker men när man varit så långt hade man
närma kommit i gång. På block, räfsor o skoppar
träskoblar; Tjugo grepar i skodac var av gamla
bevarade något o vänta ingen efterfrågan men
man fått mycket på tillfälle färdiggjorda saker,

de gamla hade hållit på det gamla som det enda sättet
samma om förhållandet när man så kom utåt från
väggarna i utproppar den vagnen i redskap var ut-
ställt i redde. Reparera fick buke all sin förmåga
i även sticke emellan med något bud för att hålla
intresset vid makten i på något för det. Grumpa-kä-
rorna gick gott an men bilsterriga med träaklar
ville inga ha i åkrognen som de gamla äbt för
i när det om nytt med fjäderbagnar var nu
beet efter sin tid, det en skillnad på 1860 talen
vagnar i redskap i 1890 talen. På blev de enkla
grumpa kunnas dyrtast bland vagnarna.

Plug i ånder bjöd man rasht på i en järnkav-
drogs man om så den blev dyrtast en en ny man
de gamla trä-bolla-karvarna med järntena
till de bränderna inte en så, de fick kasmömmen
böja så kunde de kassa sina potatis med egen
kass i ländad kass. När den inte längre kört inget

dröjde den till beffred. I lön i trädumla o ryktet
fann det köpare, järnvägar o fjödsesson
djupet det några år innan de blev helt allmänna.

I lön den skulle säljas var det var nu på marken
annars inte de ingen efterfrågan. Bringe-seldon
med ny silver bestog som kunde vara ett slags
taxeringskalender där man kunde i stans var
annan i ropet i där var flera av de dygaste man-
narna som kommit dit för dessas skatt så där be-
trödde inte roparen tillgå tvaden. Vardags rulan
i omkring bestod mest av trä o karpreg o var
inget vidare. ej heller trasmattor tacken för tras-
ten o möllersmjöl o sådant med ägarna bo-
märke P T 3, sådant kunde man njuta av såm-
sta linet, men tröskade dock samtidigt om att
ha de vackraste mjölsäckarna med revaren
i blått eller svart o vackraste bomärket.

Li var där inte mer ute i staden kover utan

utan tückestegen = trästegen, Toromosse - ritna
i bakningsgrynnan brast i isen som stod mest
matt något vid men det var inte värt. En vatten-
moddla som man använde i mossen när den ännu
fanns tro lite växtans i egorna lög den men
den var ändå fallna då den smälte i jorden an-
vändning Troen var slut.

När man så pass i rushig åker kom in på
gårdens brygga man en paus i förättningen.
Egaren bjöd in i flaskan kom ut i alla fick
en sup och värma sig sig på. Ja något sup.
Tistat hade ju försiggått bakom en hörna där
manarna haft kunde då i då i blivit allt
mer upphovade, det var inte lätt slut med
toto Myckersbakarna.

På som Turen till djuren. De gamla västar-
na skulle slaktas det hade egaren bestämmt men
vilde någon välbehållna man börja den i hönas den

ACC. N:R M. 11353:45.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

o förbinda sig uti lita makta den gick också då. De
bestode 100 h. tidsammans. Det var så tygl i allra-
tligt medan de såldes det om höjande o det var
som om den gamla var ned i loget.

De nya hästarna var ystra o ostyriga inför det
mycket folket o när man märkte att tillhörderna
bjöd på den teg de första som spehellerat, har
skulle på tungot köpa o ansåg att värmast till
o fick den också på mullar. Tre o tre hundra kronor.

Li var det kornen tre o de kom också en o annan
en kornerna på till rina män på en samröda
med den. Kom en gamla viten gick bara tiu-
80 kr men så var där en o höger o de nya
varerna inblandade, det tredje bli tjuren i vten
o dybeckarna o ostyrisk o apostolieras o så
natt man visste om det eller såg det blev de ge-
nast nya begärige o man hövade om den o fick
den upp i 150 kr o därpå hing just de gamla

gjorde man dådas ö sedde att de mjölkade väl inte
mer därför att de hade utländska mjölkare, det var
väl med jurett de mjölkade.

Fäcken kostade 20-25 kr. men att man fått från Ynd-
berga som var försäl med gårdens varthuset och var
kostade över 30 ö det vill alla ha. Fäcken var ju
mycket i lampingarna i den gamla byggen var det
nära att ingen velat ha.

Medan man var i närheten av uthusen passade
man också på att sälja sålarna som bland ring-
lar, skärningstunnan och skärhista, braga och kasta
De somare blevde man om man de förre sakem-
jick tillträdaren för en bygget. Friskmaskinen =
ringgaverhet, med vundring av det äldre slaget
som man kallade för "lusa-plaga" med ett väldigt
långt hjul av trä som gick runt och braka var
vill. Men man gick emot upp vid lakei, stälde
man sig ganska tvärsom inför. Man hade brjat

mlita ängströskans i få sttörskut värdan pi
en gång, rögen tröskade man då med plicet pi
kalmtakens skull.

Det kock varit ganska kallt med ropans skän
en stund men då träffade man på ett par boga-
teller en Rastskoff, en gammal stult lykte
med tre lampor i "glas" av istekärlarna. en tjär-
pimpel, något skräp i en lida dolt av gammal
spindeltråd i en smekviska utan mät. Ola
som alltid var med gar ett bud, där fanns en
plicet med o den tyckte han att han kock
gott bruk pi man va skulle han med "skästa-
skaflet" när han inte kock några "aj" i "tyckte
roparen." "Lissa hjälper dig att flata en mät o
hur du köpa "aj" till mätten, de e en bogatell.
Så får du ge dig ut o sälja skrot, an den kan
i köpa, så blir de till ombytte." Skroth. Ola
skrothar med.

Medan allt detta kan pågått kan bömmfolken mest
hållit i sommarstugan i fristugan. Var blars hade
sine saker de intresserade sig för. Bättre terti-
lar i pralin som en släkting som var njömar
haft med sig vilket ifråga var mest för de
bättre borden och ständigaarna och också med
det. Kopparkittlar i en emaljerad gryta (ganske
nytt då) malmgryta i stort intressad den
och så. Så vill jag göra en uppteckning av vad som
då fanns av kassaker i den gamla köpen i blev
betalt allt efter som det stämde sig eller det
var nytt i bruk eller gammalt och så när man
nu började sälja inoändigt bo av det som var
utbrut på gården i närheten av stugan.
Den emaljerade grytan bodde en ny till på kas-
seriens område. Distills hade köparen varit en
värdepåtare för kassens värd, det var nästan
en perminingplacering i köpparkittlar i andra köpen.

saker vägdes i viktiga uppgång, då i regel ännu i
 rålgund, när de skulle säljas, "maten" var liksom
 ännu lite främer än koppar. Förutom flera stna
 i mindre bitlar fanns en koppa kaffe bitlar,
 kastuller, koppar, främer, sparnar med lock, gra-
 räs järn, lysa-bak o - främer, ^{o maln järn i = maten} det frösta namnde
 lude ännu brukvände men det sist namnde endast
 materialväder o därefter blev det betalt. So järn
 var gerad fanns gylter med låga ber för den äppa
 eldstaden som ännu användes, sparnjärn, renaps-
 lock o eldfästas o - fänger m.m. lagg kullarna många
 då allt av typen sparn var av trä o timmer o bar
 fanns för allt som de tillreddes i främsades i kum-
 nert, dricks, ull, syltemjolk, söl, salt fläsk m.m.
 där fanns forsla - värna brännenscubare o lejlar o
 tunna vaktig o maskiner o baljer, droft trög o
 söl o råpph, klapptrö o bankvnd, baulden
 skäfte fölla o - Trä o bryder något som var värt

brögade Tappa turlen till, hña-ivor ö hñcheln lika så
det lin som delvis var brökt drögs man däremot om
i färdn ö spinnrocken vñte ännu god iförpågare ö
ätnas igen fina rock med vita Genbruspar som
yngdruad frimligen Tåvblade man om att bli ögare
till, der hade den påh när den var ung hemmadotta
ö utgjorde ett minne av henne ö det blev som en
blor upplöst. På en där var med full ätnas fring
ö annat som lörde sävning till gämnindas yarl-
rock varpa ö bulten lin-ö ullgarn av olika slag
bandvår med carp isat. mycket annat smitt ut
frög lörrens. På den redskaper för matberedning
som haft sin plats på den långa kasa-byggnaden:
stuvor gröt tichn rlevar, träskedar ö lörnskedar
vide Tiunda ö ovala, potatis stöt ö smörspader ö
renapskinnika allt av trä som var en av smittor.
Såka en en oräknelige, mjölkbrakar so-sätt en
föt för mjölk, gröt ö rypamat, flata för fläsk

ö äggkakor o.d. lerfallrikas som uolöst de ar till sm
drick ännu fanns även de både rektangulära o runda
Så fanns det en hel del flaskor med en öre ar stän-
gras o.k. kaffe-flaskor, någon var kring fläsk med
en kring. För fanns äldre tidens kalsaksens som man
hade mjölk eller dricka på när man var borta på ar-
bete hela dagen, kaffe-brunn o rockertång som
var smedens tillbehör. Kaffe-brunnar på både åter-
kög o brun. Så det ar det här uppräknade var helt
o tänkligen nytt o ännu när det mest var gam-
mat, smakat, vittat o logat eller sprucket men allt
fick man ändå.

Det var det utbruna smagerädet. Så kom det bättre
långt inifrån ar slaktningarna som passade på
att ropa in när det var något som passade dem
eller till på qn på för billig. Det kom ut matskedar
o teskedar ar silver o mjölver ("mjölverk"), brunnar
med gafflar med bara tre ben o vassa skaf, qvar

ACC. N:R M. 11353:52.

XVII

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ö jenslin i blå ö brun i vita delen och utländska som
"di fme" spekulere på ö som blev dyrt nog. Där var en
kaffekanna i - mija i koppar i en tillfringare ö
sockerbål med upplörjda blommor som skiftade
i brun ö blått, något hade färgerna flyttade i en-
candra ö litga blommor liljn ö cullen armar en liten
upplörjd blomma på brun ö blått. Den var stora
kaffekoppar i vitmörsten ö med de blå färgen
i landskapsmörtio. Samman flyttade med det
vita koppar som ruti haft öron ö med strödj-
pa fat. Där var ett otal brännins flaskor ö ma-
ka glas av alla möjliga ö möjliga färgar flaskor
i färg som ett tinglas i som en gis med brun
på vass en ö brun ö ryggen olika brännins flaskor
vita ö blå, bränninsglas som var lika i både
ändar ö som liknade små bågare med utsvängd
kant. Sen brännins kunde vara en annan
spis och färdade rökaren ö flaskorna, de hade

från dem bli till minna efter värmen Per.
På ömtliga hem tar man till kläder, o andra textilier o
vid en större auktion nu och då i regl o mycket
klaras men man sålde det bästa som hade spekulat-
turen där, där fick man ta vänskap till. De omdöf-
taste hjärnorna ut till sig, persiska i d hade man redan
de brödet på i gnen upp för en inte för annat si
för att de passade till klack i det runda sals bord
man brödet skaffa åt den frösa sammastaga som
fick nödvändiga möbler i hallades sal. Tackar i
olika utifrån de frimligen drags man om o 30 kr.
för ett Tackar ut äldre teknik somka bälte i d.
bröjde frölsorna sedan på 1890 talet i samma smid-
man på en ny orandys med gas fjäder upp i o där
kostade en kr knappast 100 kr oftast endast 60 kr.
man kom till att kivas o grunda att källa upp när
det var något i textierig som passade o passade
det en si passade det i regel många o si en det

är med släkthög i dräk o domar o läjfräckerna
sage lakar o d. mer det fanns lögner än ta av. Oka
hade samlat på att där skulle vara myskott o "lön-
ga på häppen" när den var död så man kunde sitta
när hemma som en slätlig kusman. o ju längre antiti-
men varade desto mera besind blev den det visste
hon o timme efter timme kunde man hålla på att plöa
här ut av historien innehåll av räkner o uppsyft
timme o plåningsstycke o också gammaldags oför-
ged o blå färgad vadmal o när beräknen kom typte
man av auktionen på att fortsätta nästa eller annan
dag. Längre hade det då varit så gott av rappa
o pepparvattskott ut bland folket att det estuats i
rummen på den.

Var så auktionen så iten att annan en dag Traps i an-
språk dräfn såldes då det användas av timme
sång o gång klöden o vad man handelsevis gjort
av annat första dagar. Alla gångklöden såldes

där inget. Jämte en händelse något på de gamla som gått bort
 i andagsklöden, som emmaro gavs bred till fattiga som stannat
 i huset nära i kast arbete där, sändagsklöden i lördags-
 kläderna. Kullarna av klöden o.d. i bostaderna av
 hemvärd femtepart eller högt ches min allt varit.
 Ved malskostymer som de frimten blåt avse för
 kom i olika melleangar i bunt blåt o grått o
 klänningen i alla färger bjärta o dämpade i gult
 o purpurfärg halogel stätt o mörksten enot rft. i
 8 vafst. Många kostymer i oräkneliga olika klä-
 ningar var en vurm just då. Minnerna tårade
 om vem som var dubbtigast och luffa på rytt o man
 vafte o lånade minnen o jorou sin smeller. Vrode lat
 ry o samlade på lager så intill schelstiftet, där för
 Jemmar så mycket i klöden i just vid den tid där om
 Fackkläden Jemmar i såväl hussar (fr sorg) ritke, ylle
 o Ormale, böpta o hemvärda. Där var gammalmodiga
 kläden smacks cyer av vadmal i knäknä av samskinn

vad man bröja i väst i stans övralin mer med ribben
penna i maljorna lottsprättade. Låga vita konststämper
med stickade hemmönster på sidorna i lagplikt i que-
delina konststämper. Stans konstlin i stabb, som
som på styp av tagel i vadd av den stäl på sig själv.
Man blivst något att skratta åt, de kunde helt till
en fröjandes tid i man kom att prata om missöde
man minades när konstlinen slog upp när man
passerade där det var trångt i det. Man hade immer
+ bener kom till rages, en fardig malen, minnen. Cira-
de den konstliga publiken som väster om allena i-
dande när sådant såldes.

Det kom att stäcksaker, nattkappor = pyrkäng med
brage som konst bak i de arlotts av förhäng i lös
brage i stäcksaker på konnen som varit löst
underskott några år frukt. Det kom likhastelena i
karakla i Pius broggenmans skjorta som kan inte få
till jora-skjorta på där var brudet med iott på den.

Si em äntligen allt det gamla som stae vidat i
ansat i solat för med sommar varje år kring sprätt
i alla hushåll för se sig mätta på det i turor kom
till märken i vidant som fanns eller funnits inne
i stugorna. Det var mest bnd skap i vägar och
samt blodkistr. Allt väggfäst foljde med i böper
men elds tänd i rummet samma efter överenskom-
melse. Pers spifförje i skarbyrå ville alla ha
i sin och se kullarna med i bänk sig framme. En
tänkligen ny tärnstol samma annars var bopägar
gammalmodigt i vidant med isor i tulpasen
hade man ännu inte fått mak för det hade kast
in tid då skötlarna i byrå i sommar sammans
var det enda man spekulade på men de hade
gått upp i livningen. Kisterna däremot hade
man friset värdet efter ledets kungligt en kista
med platt lock hade redan då friset på antikvitets-
värde. Si kom det en hel del kullar bopägar i kapp

på mält, gryn, brulle m. m. kungarna av släppemati
 somt stäm ö mindre, låga vida borgar med trök, bi-
 kupor i mängd. Pers kupor blev lidiga när han dog
 då dog också han. Vi så gån de säger det. Halmborgs
 flätning kan varit en kår rysselsättning på gamla
 gubbar så och på Per, så kungarna på man kollen inte
 glömma, halmborgar tyckte alla om ö där en som
 ropade så en efter en annan som fick kungen. Vridhe-
 ter förkom i omse liat från såväl ropare som publik
 så kunde roparen säga när bladet, det gubbar som Per
 gick om när de var färdiga, som upp: Ja, rikhet
 i där väl snart inget som vill ha, kätt ska de vara
 ska inte de sätta kätt på tissa? "Nej Gud beva-
 re om väl de skulle ta ut me kätt ö gät ö trösk,
 nej tåke passar på gamla luvod ö kätt på de
 unge" så de tissa som aldrig glömt ~~sinna~~ hemma.
 Granna eg och syns ö vagnstäden rben i ögonen
 på publiken i det hade de också gjort när Per Tens

folk äkte frät men nu var de mest en bråk de skulle
vara enfyngade i fotsack. Några spekulanter som ingen
hände hade hållit sig framme i bjordit på sådant
som var gammalt o en bråk en del smade man
den gärna i undrade vad nytt de kunde ha där
mer en del s. s. Tacken ritet i åkolyr som fina
sjalar såg man tröst ut det sakade deras väsa
frihet, det var antikoitets handlare. Li var det med
delaktigheten som stannade när Per drog rides det.

Ljshorns pipen i luggjipen stöjde mammans i Per
ungängesbröt på ut de fick trost de där handlarna
Några med temnstakar i vackrige Tennfallriken
o stod jick de där mest gärna men silverstog o an-
nat silver gick in igen till stället. Likaså Per kom
sacklocke en Wallenware som gick med kedje.

När silver såldes trängde upp börarna sig under
fram på ut riktigt pengar på men deras blev intet
o det hade alla. Där var ja allt de rikas diaktilver

ACC. N:R M.11353:60.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

med, det hade ju inte som de fattigare sålt det till
judarna för en spjal eller ett klämningsstygg av samst. sort
och en stas spegel med stativ i lida man ställt på
hennes bänk blev såld var där en gammal spjal
målning som fick den under de spjal om
den spegla grommet när den tillade i den.

Ja kom det böcker, den stora bibeln med konjunktur
i med bilder i den stas fick när den konfirma-
reder. psalmboken kom fick en Per när de gifte sig
När lufs postilla & skrivens hjälskatt, Amos
paradis lustgård? de böcker de använde dagliga
psalmbok Testamente & Roos andatsboken
en andra gamla. Ja var där många av utmanaden
där Per skivert upp vad det & annat viktigt, samma
lästa och skillingtyg. Både präktiga i bibellan
allt lida Per kunde utantill en bok om den
man skulle ofta gilla djur & andra råd en utslag
nings bok, Nikolovius bok Skrifts lärad som den
x Tochnom & det en rätt. Dessutom några av Luthers portiller.

och så i några andra målshäften. Någon str efter pi-
gan var det inte men sålda blev de o även byllan-fanne
ettan de ligat på. Anmälrelserna som sändt ut
de var över släktens dida o dem ville man inte ha ut
Nu tiden det mot släkt på några men dem str
mangla som står i väg i väg med rönen in kvar
Det ha folk i grannskapet mangla in tron i
många är o blivit byndna på kaffe i stället på
att betala byra o demme lott somer den gamm
tridiger att på övertaga som bli ägan till den på
25 kr. var den ingefär. Tvänen som också blivit kvar
han ingen se i märket men någon bet val något på
sålda blev de. Vidbrad Trövid o ris, potatis o
spannat säljes på. Kvinnorna är församma med
rins byllan o en efter en som tröttnat in sedan på
kunnig på att återkomma med skjut o kända köp
Oav o snart är Per Truls stummar som han dels
övertagit efter sin syster dels gått på äran in

ACC. N:R M.11353:62.

man skildes åt. Så ropar roparna ut över folket: Ja me
r här inte mer än sälja. Så man ropar in i arbetarna och
hören hämmar. En del går in i de andra där sig
kommer, jag tittar ut. Iridgärden där ett par glimda
bikupri med vrida bis i det gamla stamborden med
den massiva stenskivan som från stället i stugan står
hvar i minna om vad som varit mer som man är
vorte i skingrat. Dessa gamla i deras bopis lund.
Till en tid som gått i en ny tid med nya seder
nack gått in.

XXXI

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV